

σμοῦ καὶ ὁ ἄλλος εὐρῆκε μόνον τὸ καταπάτι ;.. Ἐπειτα πόθεν γνωρίζομεν τὸ ποσὸν τῆς ἐμφύτου προδιαθέσεως τοῦ καθενὸς καὶ τὴν δύναμιν ἐκάστου πρὸς ἀντίστασιν εἰς τὸ περιβάλλον ; Καὶ ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ βγάλωμεν ἀμέσως ἀμέσως συμπεράσματα περὶ κληρονομικότητος καὶ νὰ ἐρμηνεύσωμεν τοὺς νόμους τῆς φύσεως !.. Κάθε βλάστησις εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἡ βλάστησις τοῦ μικροτέρου γόστου, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ἀριστοτέλης ἐφαντάζετο ψυχὴν, εἶνε αἰνιγματώδης ἐνέργεια τῆς ζωῆς. Ἄλλ' ὁ σχηματισμὸς μιᾶς ἀνθρωπίνης ψυχῆς εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν μυστηριώδης βλάστησις.

Ὁ συνταγματάρχης ὅστις ἀπεστρέφετο τὴν φυγομαχίαν καὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ εἰς τὰς συζητήσεις, ἐθώπευσε τὸν ἀγκιστροειδῆ λευκὸν μύστακά του διὰ τὸν χονδρῶν του δακτύλων καὶ εἶπε :

— Τὸ ἐπιχείρημά σου φαίνεται ἐκ πρώτης ὕψεως πειστικόν· τὸ ἐπαρουσίασες δικηγορικώτατα. Ἄλλ' εἶνε, ἐπὶ τέλους, ἓνα μερικὸν γεγονός. Εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἐξαιρέσεις· καὶ αἱ ἐξαιρέσεις δὲν καταστρέφουσι τοὺς κανόνας. Ἀφ' οὗ λοιπὸν εἶνε τόσον μπερδεμένον τὸ ζήτημα τῆς κληρονομικότητος, ἃς περιμείνωμεν νὰ τὸ λύσῃ πρῶτα ἡ ἐπιστήμη καὶ τότε ἐξακολουθοῦμεν τὴν συζήτησιν μας. Ἔως τότε ἃς ἔγῃ ὁ καθένας τὰς πεποιθήσεις του.

— Ἀφ' οὗ μάλιστα, ἀπήντησε γελῶν ὁ δικηγόρος, αἱ πεποιθήσεις εἶνε ὅλως διόλου τὸ ἐναντίον τῶν ὁδόντων : ὅσον περνοῦν τὰ ἔτη, δὲν κλονίζονται ἀλλὰ ριζώνουσι ὅσο παλαιώνουσι !

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

— 88 —

ΠΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ὁ πατήρ.— Παιδί μου, γὰ νὰ ζῆ κανεὶς καλὰ 'ς αὐτὸν τὸν κόσμον, χρειάζονται δύο πράγματα : τιμιότης καὶ πονηρία.

Ὁ υἱός.— Καὶ τί εἶνε ἡ τιμιότης ;

Ὁ πατήρ.— Τιμιότης θὰ πῆ νὰ ἐκπληροῖ κανεὶς ὅ,τι ὑπόσχεται σοβαρῶς.

Ὁ υἱός.— Καὶ ἡ πονηρία ;

Ὁ πατήρ.— Νὰ μὴν ὑπόσχεται κανεὶς σοβαρῶς κανένα πρᾶγμα.